

РЕШЕНИЕ

№ 604

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8730** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, подадена чрез процесуален представител Б. Г., срещу Решение № 2706 от 08.06.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7 състав, по н.а.х.д.№1651/2023г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) №Р-10-278/06.12.2022г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" и с което на основание чл. 65, ал. 1, т. 2 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация /ЗДСИЦДС/, на „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А. е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 19, ал. 4, изречение последно във вр. с ал. 2 от ЗДСИЦДС.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, на първо място, че делото не е било подсъдно на СРС с оглед местоизвършването на нарушението, посочено в АУАН и НП, а именно [населено място], поради което компетентен да разгледа делото е бил Районен съд- Велико Търново. Според касатора в оспореният акт неправилно е посочено, че нарушението е извършено в [населено

място]. Конкретното нарушение се изразявало в извършване на плащане през банкова сметка, открита във връзка с обслужване на договор за кредит с „ЦКБ“ АД, което плащане не е свързано с този договор за кредит и нарушавало законоустановено изискване, като без значение е, че плащането е наредено в офис на банката, намиращ в [населено място]. Определящо в случая било обстоятелството, че се касае за изпълнение на парично задължение и относно това плащане, което е в нарушение на закона, приложение следвало да намери правилото на чл. 68, б. „а“ от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), че паричните задължения са носими задължения и местоизпълнението им е по седалището на кредитора. Счита, че дори този реквизит да е бил неправилно определен в НП, това не представлявало основание за отмяна на последното, тъй като няма неяснота относно деянието, което е описано в НП и за което е ангажирана отговорността на дружеството. Твърди се, че правилно е определена датата на извършване на нарушението в НП, тъй като на датата 16.03.2021 г. е наредена цитираната сума от страна на „Форуком Фонд Имоти“ А., на същата дата наредената сума е постъпила по сметката на ТД на НАП - В. Т. и това е датата на изпълнение на процесната трансакция. По отношение на соченото от СРС несъответствие между наложеното административно наказание и следващата му се правна квалификация, сочи, че АНО е наложил имуществена санкция в минималния размер, установен в административнонаказателната разпоредба на чл. 65, ал. 3, т. 2 от ЗДСИЦДС (в редакцията преди изм., ДВ, бр. 51 от 2022 г.), а именно - 10 000 лв., като е отчел изменението на закона и е приложил старата редакция на нормата, която е по-благоприятна за нарушителя. Изложено е, че преценката на АНО, че конкретното нарушение не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е правилна. Изискването през банката кредитор да минават само плащания, които са свързани с отпуснат от последната кредит на ДСИЦ, е въведено с оглед специалния и ограничен предмет на дейност на този вид търговски дружества. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение на Софийския районен съд и постановяване на решение, с което да се потвърди наказателното постановление, алтернативно - да се отмени обжалваното решение и делото се върне за ново разглеждане от друг състав на местно компетентния съд, съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН - Районен съд - [населено място]. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А., чрез адв. Я., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представения по делото отговор на касационна жалба от 25.08.2023 г. Претендира присъждане на разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба и неправилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. По съществото на касационната жалба съдът взе предвид следното:

При извършената служебна проверка, в съответствие с разпоредбата на чл.218,

ал.2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че оспореният съдебен акт е валиден, като постановен от надлежния районен съд, съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, в надлежен съдебен състав и в рамките на правораздавателната власт на този съд. За да приемат съгласно чл.59 във вр. с чл.48, ал.1 ЗАНН, че жалбата срещу НП е подсъдна именно на СРС, както СРС, така и РС-Велико Търново са взели предвид, че фактическите действия на представляващия А., с които е наредено процесното плащане, са извършени в [населено място]. Дори, обаче да се приеме за основателно възражението на касатора, че съгласно чл. 68, б. „а“ от Закона за задълженията и договорите паричните задължения са носими и местоизпълнението им е по седалището на кредитора, в случая седалището на кредитора е в [населено място], доколкото чл.2, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите, НАП е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище С.; като не са юридически лица нейните териториални дирекции. Предвид изложеното, неоснователно е възражението на касационния жалбоподател, че жалбата срещу НП е била подсъдна на РС-Велико Търново и като я е разгледал по същество СРС е постановил недопустимо решение.

Решението на СРС също така е допустимо, като постановено по подадена от надлежно легитимирано лице и в законоустановения срок жалба срещу наказателно постановление.

С обжалваното решение на Софийски районен съд е отменено Наказателно постановление № Р-10-278 /06.12.2022 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл. 65, ал. 1, т. 2 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация /ЗДСИЦДС/, на „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А. е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 19, ал. 4, изречение последно във вр. с ал. 2 от ЗДСИЦДС – за това, че на 16.03.2021г. от подробно посочена разплащателна сметка при „ЦКБ“ АД /банка-кредитор/ с титуляр „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А. е извършено плащане на стойност 29 345,69лв. в полза на ТД на НАП-В. Т., офис Г., по подробно посочена сметка, открита в „ОББ“ АД, като за основание на плащането е посочено „ДДС за м.февруари 2021г.“. Посочено е и, че банката-депозитар на дружеството е „ОББ“ АД, а „ЦКБ“ АД е негова банка-кредитор. Санкцията е наложена на основание чл.65, ал.1, т.2 от ЗДСИЦДС /в редакция до ДВ, бр.51/2022г./.

За да отмени обжалваното наказателно постановление, районният съд е изложил съображения, че в нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН в АУАН, съответно в НП като място на извършване на нарушението е посочен [населено място], вместо [населено място], където е наредено плащането; и че неясно е определена датата на извършването му. СРС е приел и че в нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, АНО е приложил неотнормирана санкционна разпоредба. Счел и, че вмененото нарушение представлява „явно маловажен случай“ по смисъла на §1, т.5 от ДР на ЗАНН, доколкото нарушението е извършено на следващия ден от влизането в сила на нарушената законова разпоредба; както и с оглед разпоредбата на §6 от ПЗР на ЗДСИЦДС.

Въпреки, че както приема и районният съд, в АУАН и в НП в разрез с изискването на чл.42, т.3, съответно - чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН не е посочено изрично

място на извършване на нарушението, от фактически изложените в тях обстоятелства по ясен и категоричен начин се извежда датата на извършването му – 16.03.2021г., когато е наредено процесното плащане.

Настоящият касационен съд споделя изводите на СРС, че административнонаказателната отговорност е ангажирана неправилно с цифрова правна квалификация на основание чл. 65, ал. 1, т. 2 от ЗДСИЦ, предвиждаща административно наказателна отговорност „глоба“, вместо по чл. 65, ал. 3, т. 2 от ЗДСИЦ, в редакции на разпоредбите към 14.04.2021 г., тъй като в последната е предвидена имуществената санкция за юридическите лица, каквато е наложена в случая.

Касационният състав приема и доводите във въззивното решение за явна маловажност на нарушението по смисъла на §1, т.5 от ДР на ЗАНН, доколкото „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А. не е наказван до момента на извършване на деянието за нарушения на ЗДСИЦ. Правилно в това отношение СРС се позовава и на обстоятелството, че изпълнителното деяние е извършено на следващия ден от влизането на нарушената законова разпоредба в сила. Не се установяват настъпили общественоопасни последици, а основанийето за плащането е напълно изяснено и свързано с дейността на дружеството – с оглед дължим от дружеството данък върху добавената стойност. Също така незначителна е стойността на плащането в сравнение с активите на дружеството – 0,0696% от същите. Характерът на административното нарушение като формално не може да ограничи задължението на наказващия орган и на съда да преценява справедливостта и пропорционалността на наложеното наказание. Поради изложеното касационният състав споделя изводите на въззивния съд, че наложената административна санкция не отговаря на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, като представлява прекомерна и излишна репресия, и намира, че като е отменил НП, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съдът намира за основателно направеното искане от ответника за присъждане на сторените по делото разноски. Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на ответника по касационната жалба ще следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер 600 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2706/08.06.2023 г. по НАХД № 1651/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на „ФОРУКОМ ФОНД ИМОТИ“ А., ЕИК:[ЕИК], съдебни разноски в размер на 600 (шестотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

